

[Arbejdsministeren]

folkepensioner, som har været diskuteret her i folketinget.

Må jeg også sige, at beløbet på de 80.000 kr. om året ikke er det rigtige beløb, det er 73.000 kr., man maksimalt kan opnå, og det svarer til den maksimale dagpengesats, og at det 2-cifrede milliardbeløb, som skal udredes af arbejdsgiverne, er grebet ud af den samme tynde luft som alle de øvrige påstande, fremskridtspartiet her har fremført.

Må jeg også sige, at reglerne om de 200 timers arbejde gælder erhvervsarbejde eller ulønnet arbejde, der træder i stedet for erhvervsarbejde, og ikke alle de aktiviteter, som f. eks. hr. Kaj Hansen henviste til; de vil være fuldt lovlige efter efterlønsforslaget, samt at afgrænsningen af og kontrollen med dem hviler på regler, der i forvejen er kendt inden for vores arbejdsløshedsforsikringsområde. Der er derfor ikke særlige problemer.

Jeg må også om fremskridtspartiets håben på, at de selvstændige vil komme i en vanskelig situation, fordi det i forslaget er forudsat, at en personlig indsats i en virksomhed er definitivt ophørt, før man er berettiget til efterløn, anføre to ting. For det første, at disse problemer ikke er anderledes end dem, der gælder for arbejdsløshedsdagpengenes beregning, der er altså ikke tale om et nyt problem i forbindelse med efterløn, og for det andet, at jeg synes, fremskridtspartiet og hr. Glistrup mere klart til alle selvstændige, alle næringsdrivende inden for detailhandelen, alle små håndværkere skulle sige, at fremskridtspartiet stemte imod dagpengeretigheder til de mindre selvstændige, at fremskridtspartiet tilslutter sig et forslag fra venstresocialisterne om at tage de selvstændige ud af denne ordning, at der kort sagt ikke er megen støtte for de selvstændige erhvervsdrivende at hente i fremskridtspartiets holdning her.

Jeg mener, at fremskridtspartiet og hr. Glistrups personlige omfattende indsats i denne sag klart demonstrerer, at aktiviteten og blodet for alvor kommer i kog, når det drejer sig om virkelige fremskridt for den arbejdsende del af befolkningen.

Så vil jeg til venstre sige, at jeg er enig i det, hr. Holm har sagt om, at det vil være rigtigt at overveje muligheder for ordninger med en kombination af deltidsarbejde og deltidsefterløn, men alle, der tænker problemstillingen igennem, vil erkende, at det

nok er en sag, der kræver meget omfattende undersøgelser og vurderinger, inden den kan løses; jeg kan dog sige, at jeg har bedt det udvalg, der udarbejdede efterlønsforslaget, om at tage sagen op med henblik på at fremlægge ideer og tanker om, hvordan en sådan ordning kan gennemføres.

Så siger fru Grethe Fenger Møller fra de konservative, at denne ordning ikke fremskaffer nogen arbejdspladser. Det er forkert. Det gør det ikke bedre, at det også er en påstand, der er fremført af repræsentanter for Dansk Arbejdsgiverforening. Lad mig nævne tallene. Forudsætter man, at 10 pct. af dem, der kan gå på efterløn, benytter sig af ordningen, vil det betyde næsten 4.000 nye arbejdspladser. Forestiller man sig, at det er 20 pct., vil det være næsten 8.000, og går man i sin forestillingsverden helt op til omkring 30 pct., vil det være næsten 12.000 nye arbejdspladser.

Man siger fra konservativ side – og jeg er enig i mange af de betragtninger, hr. Johan Philipsen i den anledning har gjort gældende – at dette forslag vil have katastrofale følger for alle tjenestemænd. Det er en hetzpræget agitation, som efter min mening savner grundlag i virkeligheden. Ingen tjenestemand bliver stillet ringere, fordi der gennemføres en efterlønsordning. Alle tjenestemænd, der er medlem af en arbejdsløshedskasse og i øvrigt opfylder betingelserne, kan gå på efterløn. Vi har oven i købet fra regeringens side understreget i forbindelse med de kommende forhandlinger, at vi er villige til at forhandle forbedringer i de eksisterende førtidspensionsregler, der gælder for tjenestemænd. Vi har sagt dette ganske åbent og også understreget det i forhold til udvalget. Det vil sige, at efterlønsforslagets vedtagelse tværtimod vil føre til forbedringer for tjenestemændene.

Så driver man agitation på, at vi vil modregne pensionen i efterlønsydelsen, og dertil må jeg sige, at det kunne være kønt, om vi først havde en efterlønsordning på det niveau, der her er tale om, og man så oveni kunne lægge alle mulige pensionsordninger, sådan at folk kunne tjene langt mere ved at kombinere efterløn og pensionsindtægter, end de havde kunnet tjene ved at fortsætte deres arbejde. Jeg tror, det ville virke diskriminerende og blive opfattet af de befolkningsgrupper, der ikke har haft tilsvarende pensi-